

som jeg ligeledes skal tillade mig at omtale, et Punkt, der henhører under den høitærede Kultusministers Budget, og som synes ganske overordentlig lille, men som jeg dog tror at burde henlede Opmærksomheden paa. Det er Konto III. C. under § 21, som angaar en Bevilling af 3,000 Kr. til Gradmaaling. Jeg er overbevist om, at ærede Medlemmer, der mange Aar have siddet heri Thinget og voteret for denne Bevilling, vel alle vide, hvad Grademaal er, men at der ikke er et eneste Medlem i hele Thinget, der kjennder de Arbeider, som Gradmaaling fører med sig. Naar jeg undtager den høitærede Krigs- og Marineminister, der tilfældigvis i lang Tid har arbeidet under Gradmaalingen, tror jeg dristigt at turde paastaa, at, naar man tager samtlige Tilstedeværende, de Herrer Ministre, endog den høitærede Kultusminister, under hvem Gradmaalingen forterer, samtlige ærede Medlemmer, Referenter og hvem der ellers maatte være tilstede, er der ikke en Gæst iblandt dem, der er istand til at læse disse Arbeider. I mine unge Dage har jeg kunnet det; men jeg har været for meget optaget af praktiske Syssler til nu at turde vove mig dertil. Ikke desto mindre er det min bestemte Overbevisning, at de paagjældende Arbeider ere af en ganske overordentlig Betydning med Hensyn til de praktiske Resultater, der kunne udtrages deraf, idet de afgive Grundlaget for alle de Triangulations- og Kortarbeider, der udgives af Staten; men jeg er tillige overbevist om, og det ikke alene efter eget Skjøn, men navnlig efter Udtalelser, som jeg har hørt derom af fremmede Videnskabsmænd, at det Arbeide, der er præsteret af Gradmaalingen hos os, er et i videnskabeligt Henseende saa udmærket smukt Arbeide, at Udlandets Ærde anerkjender, at med Hensyn til den geodætiske Videnskab er der intet Land i hele Europa, der staar høiere end, og ikke engang noget, der staar saa høit som Danmark. Fortjenesten deraf har Direktøren for Gradmaaling, som har ledet disse Arbeider. Hans Fortjenester i denne Henseende ere efter min Opfattelse saa store, at jeg vilde finde det ganske naturligt, om man gav denne Mand, efterat han i 30 Aar har arbeidet og nu afsluttet disse Arbeider, som Hædersgave det ringe Beløb, han i disse Aar har oppebaaret. Men derom er der ikke Tale. Paa det paagjældende Sted i Finantslovsforslagets Anmærkninger se vi derimod, at Direktøren for Gradmaalingen har indberettet, at han i sin Tid har forment, at Gradmaalingensarbejderne vilde kunne afsluttes med Gradmaalingens 4de Bind, og at dette Bind, naar uforudsete Hindringer ikke indtraadte, maatte antages at kunne blive tilendebragt i Finants-

aaet 1882—83. Dette har imidlertid vist sig ikke at kunne blive Tilfældet, eftersom Bindets endelige Redaktion og Trykning vil fordrø en længere Tid og efter al Sandsynlighed medtage Størstedelen af Finantsaaet 1883—84. Da Direktøren ikke ønsker det ham hidtil tilstaaede aarlige Honorar af 2,000 Kr. i det kommende Finantsaar, og da Trykningsudgifterne ogsaa kunne indskrænkes noget, har man nedsat Kontoen med 2,500 Kr. Det er altsaa, fordi den paagjældende Direktør havde forudsat, at Arbeiderne kunde blive afsluttede iaar, men de dog vilde blive fortsatte næste Aar, at han har ønsket ikke at modtage Honorar for næste Aar. Jeg anser dette for meget beskedent og generøst af den Paagjældende; men jeg finder det ikke passende for Staten at modtage et saadant Tilbud. Ingen skal være mere villig end jeg til at erkjende, at der er mange Stillinger i Samfundet, som man skal modtage uden vederlag, alene honoris causa, og ligeledes, at Forholdene hos os desværre ere saadanne, at der gives mange Stillinger, — jeg skal eksempelvis nævne Gesandters og Ministres, — der ere saa tarvelig afslagne, at Folk strengt taget ikke kunne paatage sig dem, uden at være i Besiddelse af en betydelig privat Formue; men jeg tror, at vi kunne indpaa en fuldstændig forkeret Wei, naar det tillades Embedsmænd, eller dem, der honoreres af Staten, at renoncere paa de Lønninger og Honorarer, som normalt tilfalde dem. Der er jo for Rigsdagsmændene fastsat, at de skulle have et vederlag og skulle modtage det. Det samme Princip bør gaa igjennem for Embedsmændene; ellers komme vi til Ministre, der paatage sig Stillingerne uden vederlag, og til forskjellige andre Embeder, hvor det ogsaa bliver Tilfældet. Det er efter min Opfattelse fuldstændig i Strid med de Principer, der bør raade hos os heri. Staten skal lønne sine Embedsmænd, skal lønne dem ordentlig og anstændig, skal lønne dem paa en saadan Maade, at dygtige Folk kunne bringes frem uafhængig af deres personlige Forhold. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, om det ærede Finantsudvalg vilde tage under Overveielse og eventuelt forhandle med den høitærede Minister, om der ikke er Grund til paa dette Punkt at retablere Bevillingen, saaledes som den har været i de foregaaende Aar, saaledes at vi ikke skulle komme over til det, at Embeder og Bestillinger, der hidtil have været lønede af Staten, pludselig blive ulønnede efter Forslag af de paagjældende Individider selv. — Endelig er der en mindre Konto, som jeg endnu gjerne vilde tillade mig at omtale. Det er Kontoen under Indenrigsministeriet,